

Sessizce

Cem Adrian

Hala saklı bir yerde o görmediklerin
Hiç bilmediklerin içimdeki acılar
Hala kaldı bir yerde o hissetmediklerin
Hiç sezmediklerin içimdeki aşk

Geçmişî hatırlatır
Hatırlatır bu yağmurlar
Bu yağmurlarda kaybetmiştim seni
Ve karanlığı hatırlatır
Hatırlatır bu rüzgârlar
Bu rüzgârlar alıp gitmişti benden seni

Ve şimdi sokaklar
Sokaklar yalnızlığa çıkar
Yıldızlar gökyüzüne gece
Olunca bi' şeyler çöker yeryüzüne
Soğuk, ıssız, sessizce

Neden hep pencerede
Bekleyince daha çabuk
Gelir sanır o bekleyenler
Neden o kaldırımlarda
Yüzlerini göremediğim
İnsanlardan biri sanırım seni
Sen bilmezsin
Bilmezsin nasıl olur insan
Nasıl olur aysız gece yalnızken
Üşüdüğünü sanırsın aniden
Ağladığını duyarsın birinin
İçinde hıçkırarak sessizce

Hmm, sessizce
Hmm, hmm, sessizce

Ellerin, ellerin
Ellerin cennetimdi benim
Gözbebeklerinde kendimi görmek
İstedim, istedim bir sabah
Güneş doğarken güneşe gülümsemek
Güneş batarken başımı omzuna dayayıp
Kapamak gözlerimi dünyaya

Ah, kapkaranlık bir gecede
Saçların ellerimde
Ay ışığının ışığı yansırken kirpiklerinden yüzüme
Sabaha kadar yanında uyumak isterdim
Bir gece, bir gece, bir gece

Sessizce
Sessizce
Sessizce
Sessizce

Hâlâ saklı bir yerde
O görmediklerin
Hiç bilmediklerin
İçimdeki acılar

Hâlâ kaldı bir yerde o
O hissetmediklerin
Hiç sezmediklerin
İçimdeki bu aşk
Hâlâ kaldı bi bir yerde
O hiç görmediklerin
Hiç bilmediklerin
İçimdeki acılar
Hala saklı bir yerde
O hissetmediklerin
Hiç sezmediklerin
İçimdeki bu aşk

Sakladım seni
Sakladım seni
Sessizce
Sakladım seni
Sakladım seni
Sessizce

Sakladım seni
Sakladım seni
Sessizce
Sakladım seni
Sakladım seni
Sessizce